

Bob Dylan fylti 70 ár týsdagin 24. maí. Hann verður mettur sum ein tann størsti nýskaparin í tónleiki yvirhøvur

vorðin kendur nógvastaðni sum sangari og sangskrivari. Á teirri plátuni vóru m.a. »Blowin' in the Wind« og »A Hard Rain's a-Gonna Fall.« Eftir hetta gjørdist Bob Dylan kendur um allan heim og varð róptur forsprákari fyri sitt ættarlið.

Kendir sangarar sungu sangirnar, sum Bob Dylan gjørdi. Pete Seger, Joan Baez, Peter, Paul and Mary, The Byrds, The Hollies, Manfred Mann og Sonny and Cher vóru millum teirra, sum gjørdur sangirnar uppaftur kendari, og so væl eydnaðist teimum at gera hetta, at plátufelagið hjá Bob Dylan mátti minna lurtararnar á, at ongin sang Bob Dylan so væl sum Bob Dylan. Og stórus var hann vorðin. Saman við Joan Baez sang hann á víðagitna mótmælisfundinum í Washington 28. august í 1963, tá Martin Luther King helt sína kendu røðu um stóra dreymin, hann hevði.

Tíðirnar broytast

Um hetta mundið kom so triðja plátan, The Times They Are a-Changin'. Hon gjørdi hann uppaftur kendari, og boðskapurin í heitislagnum rakti

seymin á høvdið um hetta mundið. Martin Luther King skipaði fyri sínum mótmælisgongum, og John F. Kennedy legði fram lógaruppskot, ið skuldu koma rásuskilnaðinum í USA til lívs. Tíðirnar broyttust við miklari ferð, og síðan hesin sangurin kom fram, hava aðrir sangskrivarar kopierað boðskapin og lagið óteljandi ferðir. Í ævir fer sangurin at standa sum ein tíðarleysur boðskapur um broytingartíðir. Lær teg at svimja, annars søkkur tú!

Hóast Bob Dylan hevði hildið, at ov lítið álvarsemi var í rokktónleiki, ávirkaðist hann nógv av elektriska ganginum og huglagnum, sum eitt nú The Beatles skapti. Ein søga er um, tá hann hoyrði »I Wanna Hold Your Hand,« sum beatlarnir lögdu USA fyri sínar føtur við í 1964. Hann leyp úr bilinum og segði: »Did you hear that? That was fuckin great! Oh man!« Seinni frætti hann, at átta av tíggu sangum á topp 10-listanum vóru Beatles-sangir. Hann visti tá, at hagar beatlarnir fóru, fór eisini tónleikurin. Teir skrivaðu sangir sum ongin annar og sungu sum ongin annar, segði hann.

Beatlarnir vóru helst høvuðsorsøkin

til, at Bob Dylan keypti sær ein elektriskan gítara, so hann kundi fáa eitt harðari ljóð. Á sumri í 1965 spældi hann á Newport Folk Festival við bólki og elektriskum ljóðførum. Summi fagnaðu honum, men mong vóru vónbrotin av, at teirra hetja við kassagítara og munnhørpu stóð og helt ein øgiligan gang við elektriska gítaranum, og mannamúgván háðaði hann. Tá teir høvdu spælt triggjar sangir, fór hann av pallinum. Alt hetta er væl lýst í filminum »No Direction Home« hjá Martin Scorsese um Bob Dylan.

Nógv viðurkendur

Hvussu var og ikki við tí eletriska, so helt hann fram at gera góðar sangir, m.a. »Mr. Tambourine Man« og tann kanska týðningarmesta sangin, hann nakrantíð hevur skrivað, »Like a Rolling Stone,« ið varð útgivin sum staklag í juli 1965. Hesin sangurin er meira enn eina ferð kosin sum tann besti sangurin, ið yvirhøvur er gjørdur, m.a. í blaðnum Rolling Stone, sum í 2004 gjørdi ein lista við 500 teimum bestu sangunum nakrantíð. Her var »Like a Rolling Stone« nr. 1, »Satisfaction«

hjá Rolling Stones nr. 2 og »Imagine« hjá John Lennon nr. 3. Millum 10 teir bestu sagirnar vóru eisini »Hey Jude« hjá Beatles, »Smells Like Teen Spirit« hjá Nirvana og »Good Vibrations« hjá Beach Boys.

Rolling Stone hevur skipað fyri mongum atkvøðugreiðslum av hesum slagnum, og tá blaðið skuldi gera av, hvørjir tónleikarar høvdu verið teir týðningarmestu nakrantíð, endaðu The Beatles nr. 1, Bob Dylan nr. 2 og Elvis Presley nr. 3. Bob Dylan er eisini ovarliga á listanum yvir bestu sangarar nakrantíð, nr. 7. Hann hevur fingið nógvar aðrar stórar viðurkenningar og útgivið ein hóp av plátum, sum ikki eru nevndar her. Men tað var í 60'unum, at hann staðfesti sitt navn og sín stóra týðning, og tí hevur hendan greinin snúð seg um júst tað tíðarskeiðið. Um tíðina við The Band, um tá hann gjørdist ein endurføddur kristin o.s.fr., kann lesast um í bókum og á netinum.